

SZENT LÁSZLÓ SZIKLÁJA

A HIT ÉVE 2012
2013

38. szám — Nagyböjt 4. (laetare) vasárnapja

2013. márc. 10.

A tékozló fiú álma

Megtérve és megtörve ért haza,
hosszú útjáról a tékozló fiú,
mélyen megalázva.
Otthon egyedül csak édesapja várta.

Karjaik egybefonódtak,
könnyeik összefolytak,
eggyé vált a csendes zokogás,
egy köntös temette be apát és fiát.
S egy szívvel dobogott
bennük a feltámadás.

Utolsó álma még mélyen megrázta,
mert magában zártan még csak önmagát
és új feladatát látta: Látta a pásztor nélküli népet,
látta az ötezret, az éhezőket, meg a késő estét.
Csak egy kosarat látott, két halat és öt kenyeret.
Még nem látta a pázsitos fűvet,
a terített asztalt, sem a borrá vált vizet,
még nem látta együtt a gazdagot a szegénnyel.

Csak alamizsnára gondolt, sorrendre,
az elsőkre, meg az utolsókra,
az igazságra gondolt, a dolgozókra
s önmagára, a volt csavargóra.

De a fűvön már ezernyi kis csoport,
nincsenek határok,
nincsenek kicsik, nincsenek nagyok,
nincsenek első és utolsó,
szorgalmasak és naplopók.
Bőségben van kenyér, bőségben van hal,
bőségben van a bor.

Itt nem az igazságról van szó, kinek mennyi a joga,
mennyi az érdeme.

Itt mindenható az erő, a szeretet végtelen.

Az atyának egy a célja, egy az érdeke,

Hogy minden tékozló fiát királlyá tegye.

Varga Pál

HÚSVÉTRA KÉSZÜLÜNK

Minden nagy elhatározás, vállalkozás és ünneplés komoly előkészületekkel jár. Összeszedjük erőinket a nagy cél eléréséhez, lekötöttségeinktől szabaddá tesszük magunkat, terveket készítünk, lelkünk várakozással telik meg, csinosítjuk, rendbe szedjük magunkat és környezetünket. Mi most a keresztény világ legnagyobb ünnepéhez közeledünk. Igyekszünk elmélyülten és kellő áhítattal, komolysággal felkészülni, hogy be tudjuk fogadni megváltásunk jó hírét, és fel tudjuk fogni az evangéliumok tanítását. Felkészülésünk időszaka a nagybőjt. Az ünnepre való felkészülésünket az alábbi három gondolatkör vezeti.

1. Szabadulás a rabságból

Húsvét első jelentése szerint a választott nép Egyiptomból történt kiszabadulásának emléke. Egyiptomban a zsidók megalázott rabszolgákként éltek, valamilyen mértékű biztos ellátásuk ugyan volt, de szabadságuk nem. A hitük is veszélyben volt a környező népek bálványimádása miatt. Isten kivezette őket arra földre, amelyet ígért nekik.

Mi vajon szabadok vagyunk-e? Kinek, minek vagyunk a rabjai? Nekünk is ki kell szabadulnunk a rabságból Isten segítségével, hogy majdan eljuthassunk az ígéret földjére. Hogy szabaduljunk ki? Elegendő-e, ha csak az étkezések terén tartunk böjtöt? Nem csak követelőző étvágyunk tart minket rabságban, hanem sok minden más, pl. kedvenc szórakozásaink, szokásaink, kényelemszeretetünk, megrögzött napirendünk, sőt még a túlzott mértékben végzett munka is rabságban tarthat. Ezekről mind meg kell szabadulnunk, hogy nyitott és tágas legyen szívünk Isten tanításának, szeretetének befogadására, és embertársaink felé a szeretetünk átadására. Meg kell tagadnunk saját kívánságainkat ahhoz, hogy szabadok lehessünk.

2. Megtisztulás bűneinktől — böjt és ima

A böjtre maga Jézus Krisztus adott példát nekünk. Negyven napig böjtölt és imádkozott a pusztában, mielőtt nyilvánosan tanítani kezdett. Negyven napig imádkozunk és böjtölünk mi is, igyekszünk megtisztulni bűneinktől, hogy tiszta szívvel fogadhassuk a hozzánk és értünk közeledő Istent. Kezdjük a nagyböjti felkészülést egy alapos szentgyónással! Fokozottan figyeljünk oda a napi lelkiismeretvizsgálatra. Imádkozzuk a kereszttutát, a fájdalmas olvasót, akár csak egy tizedet naponta! Ne rémüljünk meg, ha szép szándékainkban a legdurvább kísértések érnek! Jézust is megkísértette a sátán a pusztában. Minél szentebb az elhatározásunk, annál jobban támad a kísértő. Ne csüggedjünk, ne lassuljunk le. Mondjunk imát és újult erővel folytassuk a böjtöt.

Nem feledhetjük azt, ami Jézus szájából a gonosz lelkek kiűzésével összefüggésben hangzott el: *„Ezt a fajtát semmi mással nem lehet kiűzni, csak imádkozással és böjtöléssel.”*

3. Elmélyülünk Jézus Krisztus szenvedésében és kereszthalálában

A nagyböjt hetei alatt fokozottan elmélyülünk Jézus Krisztus nyilvános működéséről és üldöztetéséről szóló tanításokban, majd a nagyhéten szenvedésére és kereszthalálára emlékezünk. Mély együttérzéssel, részvéttel és tehetetlenül figyeljük Urunk szenvedéseit. Kisebbiteni, átvállalni nem tudjuk kínjait. Csak érzelmeinket adhatjuk neki. Fájdalommal látjuk, hogy bűneinkkel mi vagyunk e szenvedés okozói, és a részvét, szeretet érzelmeit is csak az Ő segítségével révén nyilváníthatjuk. Magunktól semmit nem tudunk tenni, csak szívünk szándékát tudjuk Neki adni. Ezért van szükség a bűnbánatra, a megköztözöttségeinktől való szabadulásunkra. Ebben áll az egész nagyböjt célja. Ha van rá mód, menjünk többször templomba, menjünk péntekenként a kereszttúti ájtatosságra és engesztelő imaórákra. Sajnos, sokan nem tudják ezt a fajta többletet megtenni, de van számtalan lehetőség ezeken kívül. A katolikus rádióadásokat követve hallgathatunk misét, kereszttúton, közös imádságon vehetünk részt. Az internet is számos lehetőséget nyújt.

Kívánom, mind találjuk meg a nagyböjti felkészülés hatékony és gyümölcsöző módját!

Molnár Istvánné

A bűnbocsánat újjáteremtés. Jézusba kapaszkodva kiléphetek eddigi életem halotti lepleiből, s a hit által Jézusba iktatva az anyag, az ösztönök és az egész világ fölötti uralomban részesülök. A bűnbocsánattal visszaadta szabadságomat. Nem számít többé a múlt. Szent halála végtelen érdemeiért megnyílt előttem az atyai háznak, Isten belső életének ajtaja. Ez a belső, lényegében láthatatlan történés. Húsvét lényege itt és most érint engem. A megbocsátás oly nagy esemény, hogy életünk értelme függ tőle. Ezért Húsvét töredelmes szentgyónás nélkül nem Húsvét, legfeljebb csak annak utánzata, mert csak így valósulhat meg, hogy aki hisz benne, elnyeri bűnei bocsánatát.

Barsi Balázs - Teleki Péter Pál, Magasság és mélység c. könyvből

Az önpusztítás fája

Az *ágakon*: üresség, elidegenedés, értéktelenség, békétlenség, bűnözés, függőség, alkoholizmus, kábítószer-élvezet. A *gyökereknél*: félelem, bizonytalanság, sértődöttség, féltékenység, bizalmatlanság, rosszindulat, bűnösség és önsajnálát.

Az önmegvalósítás fája

Az *ágakon*: céltudatosság, egészség, öröm, önismeret, elégedettség, elfogadás, kiteljesedés, teremtőerő. A *gyökereknél*: irgalom, barátság, megbocsátás, szeretet, hála, kedvesség, melegség és bizalom.

Boldog Teréz anyja

Farsangi bál

Mindenki izgatottan várta az idén is a farsangi mulatságot. Fárasztó táncpróbák előzték meg a farsangi bált. Mikor elérkezett a nyitótánc ideje még mindig izgultunk, de azért minden jól sikerült.

Ezután mindenki a vacsorához látott. Végül, de nem utolsó sorban a gyerekek jelmezes felvonulása következett. Gergő és én még egy kis produkcióval is készültünk. Jött egy művész, aki lufiból csodás figurákat készített mindenki örömére. Ez idő alatt sok más programon is szórakozhattak a jelenlévők. Ez követte a tánc és végül a tombolasorsolás.

Nagyon jól éreztük magunkat, remélem jövőre is ilyen jó lesz a farsangi bál.

Sándor Szilvia

Minden nap megköszönöm Istennek azt a csodálatos családot, amelyben világra jöttem. Elsősorban az vagyok, aki azon értékek által formálódtam, amelyeket szüleim és nagyszüleim közvetítettek nekem: a hitet, a nyitottságot és egy olyan nagyvonalúságot, amely nem nézi önmaga javát.

Nagyszüleimnek azért vagyok hálás, mert mindig készen állnak megsegíteni és meghallgatni; hogy részt vállaltak abból, hogy felfedezzem Istent és a világ szépségét. Szüleim abban adtak példát, ahogyan szívével lát az ember és mások iránt együttérzést tanúsít.

A családom gyermekkoromtól fogva megtanított arra, hogy közösségben éljek. Közösségben valósul meg emberlétünk. A különböző nemzedékek közötti megértésen és nyitottságon nyugvó párbeszéd kölcsönös ajándék, amelynek napvilágra kell segítenie a mindannyiunkban rejlő jóságot.

Katarzyna (Lengyelországból)

„Segíts vinnünk a keresztünk...”

Krisztus mindannyiunk keresztjét hordozta és hordozza ma is. Nekünk meg a sajátunk is oly nehéz. Levágnánk belőle, átadnánk másoknak, cserélnénk velük, s főként letennénk és otthagynánk, hátha így könnyebb lenne az életünk. Gondolhatjuk. De ez nem így van! A kereszt súlya alatt érlelődünk, erősödünk, és általa maradunk a helyes úton. Ezért szükség van megújulásra Krisztusban.

Február elején egy 4 napos lelkigyakorlaton vettem részt. A lelkigyakorlat témája szenvedélybetegeknek szólt. Sokféle problémával jöttek ide a résztvevők, akik tisztulni, gyógyulni és megszabadulni vágytak. A gonosz állandóan felajánlásokat tesz kinek–kinek élete bizonytalan korszakában, és ezért cserébe benyújtja a számlát, melynek végterméke: érzelmi labilitás, alkoholizmus, drog, dohányzás, depresszió, játékgépezés is lehet. Nekem visszatérő alkoholproblémáim voltak.

Az állandó napirend, a beszélgetések kiscsoportokban, a jelenlévő papok életének példája, a személyes beszélgetések és a szentmisék lehetőséget biztosítottak számunkra, hogy közösségben tapasztalhassuk meg, hogy nem vagyunk egyedül a problémánkkal.

A lelkigyakorlaton részt vettek fiatalok, idősek, családosok, egyedülállóak, férfiak és nők egyaránt. Így, természetesen, családias és bizalmas légkör alakult ki. A negyedik nap végére szinte barátságok is kötődtek. A kiscsoportos beszélgetéseken mindenki elmondta részvételének okát, szándékát, és a nap során folyamatosan kapta a lelki megerősítést és támogatást. Ez a lelkigyakorlat, melyet évente 4-szer megszerveznek, szabaddá tesz kötöttségeinktől. Ez nem azt jelenti, hogy nem botlik meg az ember, és egyenes az út a mennyországba, hanem tudom, hogy van miért és kiért felállni.

E néhány nap alatt átértékelttem személyes kapcsolataimat, és tudom, hogy minden reggel újra kezdek jót tenni. Hálat adok Istennek, hogy megnyitotta számomra ezt az utat. Először úgy gondoltam szégyenkezni kellene, hogy a sátán a gyengeségemet kihasználta. Ma már tudom, akkor kellene szégyenkezni, ha ezzel nem segítenék másoknak. Ez nem az én érdemem. A Jóisten feltétel nélküli szeretetét pedig kötelességem hirdetni.

Kívánom mindenkinek, hogy tapasztalja meg a teljes szabadságot, és szabaduljon meg minden 'függeléktől és kiegészítőtől', ami visszahúz a földre. **Zarándokok vagyunk az úton. Segítsünk egymásnak vinni a keresztet.**

Cs. Gyula

Az Úr Jézus nem abban a feltámadásban akar minket részesíteni, amelyben Lázárt, hanem abban, amelyben Ő részesült Húsvét éjszakáján, amikor is földi testét és pszichéjét az Atyaisten a Szentlélekkel örökkévalósította, romolhatatlanná tette, bevonta sajátos isteni életébe. Ennek alapja Jézus személye, a második isteni személy. A mi feltámadásunk alapja istengyermeki létünk, az isteni természetből való részesedés a hit és a keresztség által. Így tehát bennünk már megvan a dicsőséges feltámadás csírája. A Jézusba vetett hit nem csupán igazságok, hittételek elfogadása, nem is csak bizalom, nem csupán erkölcsi döntés, hogy egész földi életemet tanítására építem, hanem a dicsőséges feltámadás kezdete.

Barsi Balázs - Teleki Péter Pál, Magasság és mélység c. könyvből

Magányos korunkban a keresztény ember a világban a média, a TV, a politika, az emberi-munkahelyi környezet által számos támadásnak van kitéve, amely emberségét vagy kereszténységét sérti, megkérdőjelezi, elbizonytalanítja. Soha nem volt ennyire szüksége a kereszténynek, hogy megélje közösségét — lelki egységét — azokkal, akikkel egy hitet vall, s ebből erősítést nyerjen a világ erőivel szemben, mint manapság. A közösségből meríthet erőt, hogy tudjon 'szembe úszni az árral', s a keresztény igazság és tisztaság prófétai tanúja lenni ott is, ahol egyedül érzi magát. Ahogyan Aranyszájú Szent János írja: „Nagy az az erő,

amely az együttléteből származik, mert ha együtt vagyunk, növekszik a szeretet, növekszik köztünk Isten jelenléte".

Tomka Ferenc

Igazán böjt-e a hústilalom?

Mindjárt meg is válaszolom: bizony nem minden esetben az.

Nagyobbik fiam soha életében nem szerette a húsételeket. Bizonyára sokan vannak sorstársai. Az ő számukra semmi esetre sem jelent lemondást a hústilalom betartása. Ebből máris láthatjuk, mi valójában a böjtölés: lemondani valami általunk kedves dologról, ami lehet ételféle, édesség, ital, rendszeres kávézás, de ugyanúgy lehet kedvtelés, szórakozás, pl.: TV-zés vagy rádiózás, esetleg szerencsejáték, vagy számítógépezés mértéktelen folytatása.

Pár évvel ezelőtt az Új Emberben olvastam rengeteg ötletet a böjti idő hasznos gyümölcsötztetésére. Ezekből néhány mintapéldány:

- Életrendünket igyekezzünk úgy alakítani, hogy a reggeli lustálkodást hagyjuk el. Keljünk fel időben, hogy pontosan érkezhessünk a kitűzött, vagy megbeszélte időre.
- Munkánkat mindig pontosan, a legjobb tudásunk szerint végezzük.
- Elhanyagolt rokon vagy baráti kapcsolatunkat frissítsük fel, látogassuk meg beteg ismerőseinket, vagy legalább telefonon hívjuk fel. Apró kedves ajándékkal lepjük meg eddig elhanyagolt öreg barátunkat.
- Társaságban engedjük másokat is szóhoz jutni. Nem biztos, hogy mi vagyunk a legilletékesebbek mások megítélésében, és az sem biztos, hogy mindent mi tudunk a legjobban.
- Ha valakiről rosszat hallunk, ne siessünk azonnal tovább adni, még akkor sem, ha egészen biztos, hogy igaz.
- A folytonosan panaszkodóknak javasolták, próbáljanak meg valós, vagy vélt kudarcukat, nehézségeiket humoros oldalukról nézni, és kevesebbet keseregni, nehogy magukra maradjanak, mert elkerülik őket a vidámságra vágyók.
- A modern élet hibáira gondolva, a lobbanékony, folyamatosan csúcsteljesítményre törekvők számára is volt jó tanácsuk: ne az ő autójuk száguldjon a leggyorsabban saját és mások életét veszélyeztetve a közutakon.

Ne ragaszkodjuk hát farizeus módon a tilalom szavaihoz, hanem a jelentésére figyeljünk, s ha pénteken nem is eszünk húst, ettől még ne gondoljuk magunkat igazán jó kereszténynek.

Gizi néni

Ady Endre

A szép Húsvét

Odukat és kriptákat pattant
S bús árkokig leér a szava:
Ilyen a Húsvét szent tavasza
S ilyen marad.
Miért tudjon Ő az embervérről,
Mikor künn, a Tavaszban
Minden csoda csodát csinál
S minden drága fizetség
megtérül?

Óh, Tavasz, óh, Húsvét,
Emberek ősi biztatója,
Csak azt szórd szét köztünk:
Állandó a tavaszi óra
S ilyen marad.
Krisztus támad és eszmél,
Odukat és kriptákat pattant.
Van-e gyönyörűbb ennél?

Az Eucharisztia az üdvtörténetben (1. rész)

A világ látható és dokumentálható történelmén belül játszódik le egy másik történelem, amelynek mozgató erői Isten csodás és jóakaró beavatkozásai. Ez az üdvtörténet. A teremtéstől Krisztus dicsőséges második eljöveteleig (parúziáig) tart. Ebbe tartozik bele minden egyes hívő élete megkeresztelésétől haláláig, amely személyes üdvösségtörténete.

Jézus megtestesülése minőségbeli változást hozott a történelemben. Élete és minden tette, amit végbevitt az üdvtörténetnek része. Jézus végső eljövetele ismét minőségbeli változást jelent majd ebben a hosszú történelemben: ez alkalommal a történelemből a történelem felettibe, az időből az örökkévalóságba, a reményből a bizonyosságba, a hitből a dicsőségbe.

Mi a megtestesüléssel elkezdődött idők teljességében élünk, a „már” és a „még nem” pillanatában. A kérdés pedig az, hogy hol foglal helyet az üdvösségtörténelemben az Eucharisztia? A válasz pedig Raniero Cantalamessa kapucinus szerzetes szavaival élve, akinek a *Megszentelődésünk forrása az Eucharisztia* c. művét használom fel: „Az Eucharisztia együtt létezik az üdvösségtörténettel: az egész

üdvösségtörténet jelen van az Eucharisziában és az Eucharisztia jelen van az üdvösségtörténet egészében.” Az Eucharisztia háromféle módon van jelen az üdvösségtörténetben: az Ószövetségben mint *előkép*, az Újszövetségbe mint *eljött valóság*, az Egyház korában pedig, amiben mi is élünk, mint *szentség* van jelen.

Konkrét jelek és rítusok készítették elő Krisztus utolsó vacsoráját. Ilyen előkép például Izsák feláldozása, Melkizedek kenyér- és boráldozata és az atyáknak hullatott manna a pusztai vándorlás korában.

Az előképek között van egy, a többinél nagyobb jelentőségű, mégpedig a Húsvét, a Pászka-ünnep, mely előkészíti az Eucharisziát. Isten már az Egyiptomból való kivonulás éjszakáján előkészítette az Eucharisziát; azt, hogy nekünk adja az igazi Barányt.

„Ha látom a vért — szolt Isten — kihagylak benneteket” (Kiv 12,13). Jézus idejében a zsidó Húsvét szertartása két egymást követő részben zajlott le: az első a bárány feláldozásából állt Jeruzsálemben Niszán hónap 14. napjának délutánján, a második az áldozat elfogyasztásából a húsvéti lakoma keretében a Niszán 14-ét követő éjszaka családi körben. A vacsora alatt a családapa, aki erre az egyetlen alkalomra papi méltóságba öltözött, elmagyarázta a gyerekeinek a rítusok jelentését, Isten csodálatos műveit összefoglalta, amelyeket népéért tett.

„A Húsvét a világ négy legfontosabb éjszakájának volt az emléknapja és évfordulója: a teremtés éjszakájának, amikor felragyogott a fény a sötétségben, Ábrahám áldozatának; az Egyiptomból való kivonulásnak és a Messiás eljövetele — még csak jövőbeli — éjszakájának.” A zsidó Húsvét egyszerre volt emléknap és várakozás. Mialatt Jeruzsálemben nyüzsgött a zsidó Húsvét megünneplésére érkezett nép, nem is sejtették, hogy egy „emeleti teremben” valóra válni készül az, amire századokon át vártak.

„Ez az én testem, amelyet értetek adok. Ezt tegyétek az én emlékezetemre” (Lk 22,19). Az *‘emlékezetemre’* kifejezés már nemcsak a Kivonulás könyvének szavát idézi fel, hanem a Húsvét új értelmét juttatja eszünkbe. Megmaradt a régi emléknap, de beteljesedett a tartalma. Attól fogva a Húsvét egy másik áldozatnak és egy másik átvonulásnak lesz az emléknapja. Az első előkép, a második pedig beteljesedés.

Sándorné Erőss Hajnal

Az utolsó vacsora

János a Mester nagy szíven pihen,
E tiszta szíven, e csöndes szíven
Pihen, de lelke a holnapra gondol,
S fiatal arca felhős lesz a gondtól.

Mély hallgatás virraszt az asztalon.
Az olajfák felől a fuvalom
Hűsen, szomorúan a szobába téved,
Be fáj ma a szél, az éj és az élet!

Tamás révedve néz a mécsvilágra,
Péter zokog és árvább, mint az árva,
Judás se szól, csak apró szeme villan,
Remegve érzi: az ő órája itt van!

Csak egy nyugodt. Nagy, sötétkék szemében
Mély tengerek derűs békéje él benn.
Az ajka asztali áldást rebeg,
S megszegi az utolsó kenyeret!

Hittan felnőtteknek az Eukarisztiáról — dióhéjban

Mi az Eukarisztia, vagyis az Oltáriszentség?

Az Eukarisztia, vagyis az Oltáriszentség az Úr Jézus valóságos teste és vére a kenyér és bor színe alatt.

Miért rendelte az Úr Jézus az Eukarisztiát?

Azért rendelte az Úr Jézus az Eukarisztiát, hogy jelenvalóvá váljék keresztáldozata, testével és vérével tápláljon minket, és jelenlétével építse az Egyházat.

Mikor rendelte az Úr Jézus az Eukarisztiát? Az Eukarisztiát az Úr Jézus az utolsó vacsorán rendelte.

Mit tett az Úr Jézus e szavakkal: „Ez az én testem, ez az én vérem”?

Az Úr Jézus e szavakkal: „Ez az én testem, ez az én vérem”, átváltoztatta a kenyeret és a bort az ő testévé és vérévé.

Kiknek adott az Úr Jézus hatalmat, hogy a kenyeret és a bort testévé és vérévé változtassák át?

Az Úr Jézus az apostoloknak és utódaiknak adott hatalmat, hogy a kenyeret és a bort testévé és vérévé változtassák át.

Mikor változtatják át a püspökök és a papok a kenyeret és a bort az Úr Jézus testévé és vérévé?

A püspökök és a papok a szentmisében változtatják át a kenyeret és a bort az Úr Jézus testévé és vérévé.

Mi a szentmise? A szentmise az Újszövetség áldozata az Eukarisztia ünneplésében.

Miből áll a szentmise? A szentmise az Ige liturgiájából és az Eukarisztia liturgiájából áll.

Mi történik az Ige liturgiájában?

Az Ige liturgiájában az Egyház élénk adja Isten üzenetét, és mi hittel válaszolunk rá.

Mi történik az Eukarisztia liturgiájában?

Az Eukarisztia liturgiájában a kenyér és a bor színében az Úr Jézus jelenvalóvá teszi keresztáldozatát, testével és vérével táplál minket.

Hogyan veszünk részt a szentmisén?

A szentmisén befogadjuk Isten Igéjét, áldozatul felajánljuk magunkat Jézus Krisztussal az Atyának, és lehetőleg megáldozunk.

Mi történik, amikor áldozunk?

Amikor áldozunk, az Úr Jézus testét és vérét vesszük magunkhoz.

Ki áldozhat? Az áldozhat, aki lelkileg és testileg felkészült Jézus fogadására.

Hogyan készülünk lelkileg a szentáldozásra?

Lelkileg úgy készülünk a szentáldozásra, hogy:

1. a halálos bűnöktől megtisztítjuk lelkünket a szentgyónásban, a bocsánatos bűnöket pedig legalább megbánjuk;
2. imádságos lélekkel várjuk a Jézussal való találkozást.

Hogyan készülünk testileg a szentáldozásra?

Testileg úgy készülünk a szentáldozásra, hogy megtartjuk az egy órás szentségi böjtöt, és megfelelő módon öltözködünk.

Hogyan áldozhatunk? Áldozni lehet nyelvre és kézbe.

Mit teszünk a szentáldozás után?

Szentáldozás után imádjuk az Úr Jézust, hálát adunk neki, rábízunk magunkat, és segítségét kérjük.

Mi a szentáldozás hatása?

A szentáldozás egyesít Jézussal, növeli bennünk a szeretetet és az istengyermeki életet, erősíti bennünk az Egyházhoz tartozást és az örök élet zálogát adja nekünk.

Ki áldozik méltatlanul?

Az áldozik méltatlanul, aki tudatosan halálos bűnben áldozik. Ez szentségtörés.

Mi jelzi templomainkban, hogy az Úr Jézus az Eukarisztiában jelen van?

Templomainkban az örökmécses jelzi, hogy az Úr Jézus az Eukarisztiában jelen van.

Hogyan köszöntjük az Úr Jézust az Oltáriszentségben?

Az Úr Jézust térdhajtással köszöntjük az Oltáriszentségben.

Hogyan köszöntik a görög és örmény rítusú katolikusok az Eukarisztiát?

A görög és örmény rítusú katolikusok mély meghajlással (metánia) köszöntik az Eukarisztiát.

Hogyan van jelen Jézus az Oltáriszentségben?

Az Oltáriszentségben a feltámadt Jézus van jelen istenségével és emberségével, testével és vérével, egészen és osztatlanul, mindkét szín alatt.

A HÁZASSÁG – DÖNTÉS

A házasság fogalmának lényegéről

A házasság a férfi és a nő legbensőségesebb kapcsolatának, és azon belül új életnek adásának társadalmilag és egyháziilag elfogadott formája. A katolikus egyházban szentségi rangot kap. A házasság szentsége olyan kegyelmi ajándék, amely a házastársak közreműködésével két ember legbizalmasabb és legszemélyesebb szövetségét Istenhez kapcsolja azzal, hogy az egyház élő közösségébe integrálja.

A szeretet sokféle formában nyilvánulhat meg. Ide tartozhat a mások iránti tisztelet, az udvariasság, a figyelmesség és

szolgálatkészség, de még inkább a mélyebb és elkötelezettebb kapcsolatok, amilyen például a barátság, vagy a szülői szeretet. Legteljesebben mégis a házasságban, egy férfi és egy nő maradandó és teljes életközösségében valósulhat meg. Hiszen ebben a kapcsolatban az egész ember vesz részt abban a közös élettérben, amelyet ők alkotnak meg egymásból és egymásnak, amelyet az otthonukká tesznek, az együtt töltött hétköznappal és ünnepekkel, s az évtizedek folyamán változó–alakuló életükkel.

A házastársak az élet minden területén átfogó teljes életközösséget vállalnak egymással. Közös otthont teremtenek együtt és egymásnak. Otthont, amely biztonságot és védelmet ad, amelyben nem kell szerepet játszaniuk, amelyben valóban önmaguk lehetnek minden álarc és képmutatás nélkül.

Ennek a kapcsolatnak tartósnak kell lennie: a szeretet elmélyüléséhez időre van szükség. Fokozatosan, egyre mélyebben köteleződnek el egymásnak életük folyamán. Sohasem fogja megtapasztalni az igazi szeretetet az, aki csak fellobbanó érzelmként éli meg, amelyik kihül vagy elenyészik, amikor a mézes hetek elmúlnak. Ebből következik az is, hogy a puszta szexben/szexualitásban kimerülő párkapcsolat átmeneti kielégülést adhat ugyan, megteremtve az egyesülés élményét, ez azonban önmagában hamar kiég akkor, ha nem a személyes odaadás fejeződik ki benne.

Nem fog eljutni a szeretet mélyéig az sem, aki nem küzdí át magát nehéz helyzeteken és az egymás közt támadt konfliktusokon.

A keresztény meggyőződés szerint a házasság az emberi szeretetnek az a formája, amelyet nemcsak kísér Isten áldása, hanem amelyben valóban testet ölthet, jelenvalóvá válhat Isten szeretete: szentség, amely nemcsak jelzi, de jelenvalóvá is teszi azt. Ez a jelenlét, a házasság szentségi kegyelme állandósul a létrejött házasság történetében.

Ahogy személyiségünk is fokozatosan fejlődik és folytonosan alakul, úgy alakul egymáshoz tartozásunk és személyes viszonyaink rendszere is. Így van ez minden emberi kapcsolatunkkal, az

átmenetiekkel és a tartósakkal egyaránt, de egyedülálló módon érvényes ez a házasságra.

Házasság vagy együttélés

Manapság nagyon sokan a házasságot „elavult” intézménynek tartják. Ezt bizonyítják a statisztikai adatok, amelyek a házasságkötések számának drasztikus csökkenését mutatják. Miért vállalkoznak rá mégis sokan? A házasságra készülők nagy döntéssel szembesítik magukat, hiszen ország-világ előtt, hívő emberek esetén pedig Isten előtt is felvállalják egymást és döntésüket a közös élet mellett.

Akik csak az együttélés mellett döntenek, ők azt mondják, a házasság csak egy papír, felesleges az esküvő, hiszen ez csak pénzkidobás és ostoba hercehurca. El akarják kerülni az ezzel járó stresszt. Valójában azonban nem vállalják fel sem egymás előtt, sem mások és Isten előtt a döntésüket. Elmarad az átgondolt és felvállalt döntés, az az élmény, hogy az ismeretlen áll előttük, de egymásban bízva belevágnak a nagy kalandba.

Az érett személyiség mélyen ott gyökerezik az igény a szeretett féllel való egységre, biztonságra, egy adott hivatás, értékrend és társ mellett való elköteleződésre. Az élettársi kapcsolatban is szinte óhatatlanul jelen van az ezek kimondhatatlanságából adódó bizonytalanság. A megkötött házasságok esetében is felmerül a kérdés, hogy sikerül-e vagy nem? A sikeresség mellett eltökélt szándék és az ez irányba tett erőfeszítés ígérete mindkét fél részéről megfogalmazódik.

Nemcsak a házasságkötés előtt kell a házasság mellett döntenünk, hanem házasságunkban is, az esküvő után. Utunk az esküvővel nem véget ér, hanem elkezdődik az új közös életünk. Házasságban élni azt jelenti, hogy két ember együtt küzd egy életen át. Folyamatosan a szeretet mellett kell döntenünk. A házas feleknek közös céljuk legyen a harmónia megőrzése. Jó házasságban élni mindennapi erőfeszítéseket kíván mindkét féltől. A párommal jót tenni, megtanulni a mindennapokban a lemondást, megtapasztalni az ebből

fakadó ajándékokat, ezek mind-mind olyan erőfeszítések, melyek megtérülése megédesíti a hétköznapiakat. Öröm fakad a fáradozásból és egyre inkább mélyülő kapcsolat.

Fülöpné Kis Katalin és Roland

Dsida Jenő

A Húsvét dícséréte

Ezerkilencszázharminc éve: szent
zsidók földjére nagy próféta támadt.
Emlékének, mely bágyadt, égi bánat,
szenteljük ezt a sárga pergament.

Rágondolok, mig járom Golgotámat,
Mivelhogy nincs igazság idelent,
Pilátus alatt a keresztre ment,
de harmadnapra új életre támadt.

Alleluja! – nagy bástyákat ledöntön
rivalg s csodára váró tűzben ég
faluk és város, ház, tébolyda, börtön,
minden üszkös, az arcok feketék!...
Feltámad-é a bús erdélyi földön,
ki meghala és eltemetteték?

Hitéleti programok

Március

- 23. 15⁰⁰ Városi keresztút
- 24. *Virágvasárnap* (szentmisék előtt gyülekező az iskolaudvaron
kezünkben a *magunkkal hozott* barkával)
- 28. *Nagycsütörtök*
7⁰⁰ – 8⁰⁰ Gyóntatás
18⁰⁰ Szentmise az Utolsó vacsora emlékére, utána virrasztás
- 29. *Nagypéntek*
7⁰⁰ – 8⁰⁰ Gyóntatás
17⁴⁰ Az isteni irgalmasság rózsafüzérének imádkozása

- 18⁰⁰ Nagypénteki liturgia
30. *Nagyszombat*
7⁰⁰ – 8⁰⁰ Gyóntatás
20⁰⁰ Húsvéti vigília (virrasztás), Feltámadási körmenet,
Pászkaszentelés
31. *Húsvétvasárnap*
8⁰⁰ (Pászkaszentelés), 10⁰⁰ és 18⁰⁰ szentmise

Április

1. *Húsvéthétfő* 8⁰⁰ és 10⁰⁰ Szentmise
6. 18⁰⁰ A Debreceni Református Kollégium Cantusának húsvéti
kórushangversenye; utána agapé a Közösségi Házunkban
7. Az isteni irgalmasság vasárnapja (*teljes búcsú nyerhető a
szokásos feltételekkel*) 8⁰⁰, 10⁰⁰ és 18⁰⁰ Szentmise
20. 16⁰⁰ A gyerekek húsvéti versmondó versenye és a szülők
hittanversenye a Közösségi Házunkban
28. Búzaszentelés

Május

5. Édesanyák köszöntése a 8⁰⁰-as szentmisén
12. Urunk mennybemenetele, 8⁰⁰, 10⁰⁰ és 18⁰⁰ Szentmise
19. *Pünkösdvasárnap*, 8⁰⁰, 10⁰⁰ és 18⁰⁰ Szentmise
20. *Pünkösdhétfő*, 10⁰⁰ Szentmise

Kiadja a Szent László Római Katolikus Plébánia

☎ 52/272-274

4200 - Hajdúszoboszló, Bocskai u. 1.

© 2013. március 10.

A szerkesztőség áldott Húsvéti ünnepet kíván e lap minden kedves olvasójának!